

Det får mig til at knytte en kommentar til det, som fru Margrete Auken var inde på, nemlig spørgsmålet om, hvorfor vi overhovedet straffer. Jeg kan godt forstå, hvis fru Margrete Auken er kommet i de samme kvaler, som jeg ofte er kommet i, når man kommer til debatten om hævn, for det er et gammelt, godt dansk udtryk, som ikke ligger så godt i vores mund længere. Vi har fundet mange erstatningsudtryk for det.

Men jeg er helt enig i, at i selve det, at vi anvender forskellige former for straf fra bøder, egentlig frihedsberøvelse og over til samfundstjeneste osv., ligger både en resocialisering – vi vil gerne undgå tilbagefald, og resocialisering er afgørende for samfundet for at få mennesker, der er kommet ud på et forkert spor, rettet op og få dem til at komme tilbage og starte på en frisk – og en præventiv virkning. Vi vil gerne manifestere over for os alle sammen, at der er nogle fælles færdselsregler i samfundet, som vi er nødt til at indordne os under for at kunne være her alle sammen.

Vi ved jo godt, at der er ting, vi ikke gør, også på det miljømæssige område, fordi vi ved, at det er strafbart. Der er også på det skattemæssige område ting, vi ikke gør, filen med selvangivelsen og hvad ved jeg. Det gør vi ikke, fordi vi ved, at det er strafbart, men vi undlader selvfølgelig også at gøre det af en vis respekt over for ting, vi skal finansiere i fællesskab i vores samfund. Men det at straffe har en klart præventiv virkning på en række områder.

Så kan man spørge: Har det en præventiv virkning med hensyn til voldskriminalitet, om man får den ene eller den anden straf for den forseelse at stikke en kniv i offerets mave? Jeg er godt klar over, at her står gerningsmanden jo ikke og vurderer: Hvis jeg stikker sådan eller sådan, hvad får jeg så af fængselsstraf for det? Men her er straffen det næste led, det, som altså var hævn, men som vi i dag mere karakteriserer med nye danske udtryk som retsopfattelsen, retsfølelsen eller retsbevidstheden alt afhængig af temperament.

Jeg er meget enig i, at retsbevidstheden er et ganske godt udtryk. Det dækker, som fru Margrete Auken var inde på, at vi er nødt til også under hensyntagen til fællesskabet at lade samfundet stå for straffen. Det skal være samfundet, der på vegne af offeret og offerets nærmeste og af hensyn til samfundet manifesterer afstand. Jeg synes, der her var en meget god anledning til at få slået de ting fast, og fru Margrete Auken kom på god vis rundt om de samme temaer.

Til den dagsorden, som hr. Tom Behnke på vegne af de fire partier har foreslået, vil jeg sige, at den afslører, at det vil gå godt for de lovforslag, regeringen har fremsat. Der er enighed om en stor, forebyggende indsats.

De fire første pinde i dagsordenen er en klar tilkendegivelse af støtte til de konkrete lovinitiativer, der allerede ligger på Folketingets bord. Alene af den grund kan man sige, at dagsordenen måske er lidt overflødig, da Folketinget lidt senere på dagen kommer til at drøfte konkret lovgivning, som skal udvalgsbehandles.

Så er der de to sidste pinde, som der har været megen debat om, og jeg vil også gerne blande mig i den. Hr. Bjørn Elmquist var inde på spørgsmålet om, hvad der menes fra forslagsstillernes side, når der i den næstsidste pind i dagsordenen står, at tiltalefrafald bruges langt mindre end i dag. Hvad menes der med det?

Når man ser på, hvad grundlaget er for at lave egentlige tiltalefrafald, kan der ifølge retsplejelovens § 723 sættes vilkår for tiltalefrafald, vilkår, som det altså ikke er en tilfældig anklagemyndighed, der opsætter, men som forelægges for domstolene, for at man kan lave et tiltalefrafald.

Er det de tilfælde, forslagsstillerne forestiller sig? Skal det tages væk fra anklagemyndighed og domstole, at de kan lave tiltalefrafald på vilkår, der har karakter af betingede domme, vilkår, som kan være, at sigtede vedtager at betale en bøde eller indgå på konfiskation, hvis der er tale om, at vedkommende har haft en økonomisk fordel ud af forehavendet?

Med al respekt for forslagsstillerne, hvoraf flere har stor ekspertise ud i det retspolitiske og også i retsplejelovens bestemmelser, må jeg sige, at jeg synes, det er en meget upræcis anvendelse af begrebet tiltalefrafald, og alene af den grund vil jeg være stærkt betænkelig ved at stemme for denne dagsorden.

Det sidste punkt i dagsordenen vedrører særlige sanktioner for unge kriminelle både over og under den kriminelle lavalder på 15 år f.eks. i form af weekendsamfundstjeneste. Her har jeg forstået på i hvert fald nogle af ordførerne for forslagsstillerne til denne dagsorden, at dette ikke skal opfattes som et brud med den kriminelle lavalder på 15 år. Men hvordan skal det så opfattes? Jeg synes igen, det er for upræcis.

Hvis der menes, som der kunne ligge i hvert fald i nogle af svarene fra hr. Helge Adam Møller, at Det Konservative Folkeparti gerne ser, at